

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1289/2013

af 11. december 2013

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den gensidighedsmekanisme, der skal anvendes, hvis et tredjeland opført på listen i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001⁽²⁾ indfører visumpligt for mindst én medlemsstats statsborgere, skal tilpasses i lyset af Lissabontraktatens ikrafttræden og Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende afledte retsgrundlag. Desuden er det nødvendigt at tilpasse denne mekanisme for at give Unionen mulighed for at reagere solidarisk, hvis et tredjeland opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001 indfører visumpligt for mindst én medlemsstats statsborgere.
- (2) Når der modtages en meddelelse fra en medlemsstat om, at et tredjeland, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001, har indført visumpligt for den pågældende medlemsstats statsborgere, bør alle medlemsstaterne reagere i fællesskab og dermed fremkomme med en EU-reaktion på en situation, der berører Unionen som helhed og behandler dens statsborgere forskelligt.
- (3) Fuld visumgensidighed er et mål, som Unionen bør forfølge proaktivt i sine forbindelser med tredjelande, idet dette bidrager til at gøre Unionens eksterne politik mere troværdig og konsekvent.
- (4) Denne forordning bør etablere en mekanisme til midlertidig suspension af visumfritagelsen for et tredjeland, der

er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001 ("suspensionsmekanismen"), i en nødsituation, hvor der er behov for en hurtig reaktion for at løse de vanskeligheder, som mindst én medlemsstat står overfor, idet der tages højde for denne nødsituations overordnede følger for Unionen som helhed.

- (5) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en væsentlig og pludselig stigning en stigning som overskrider tærsklen på 50 %. Det kan også betyde en lavere stigning, hvis Kommissionen skønner det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.
- (6) Med henblik på suspensionsmekanismen betyder en lav anerkendelsesprocent en anerkendelsesprocent for asylansøgninger på omkring 3 eller 4 %. Det kan også betyde en højere anerkendelsesprocent, hvis Kommissionen skønner det relevant i det specifikke tilfælde, som meddeles af den berørte medlemsstat.
- (7) Det er nødvendigt at undgå og imødegå enhver form for misbrug som følge af visumfritagelsen for kortvarige ophold for statsborgere fra et bestemt tredjeland, hvis de udgør en trussel for den berørte medlemsstats offentlige orden ("ordre public") og indre sikkerhed.
- (8) Denne forordning bør fastlægge retsgrundlaget for visumpligten eller fritagelsen for denne pligt for indehavere af rejsedokumenter udstedt af visse enheder, som er anerkendt af den pågældende medlemsstat som værende underlagt international lovgivning, og som ikke er mellemstatslige internationale organisationer.
- (9) Da de visumregler, der gælder for flygtninge og statsløse, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006⁽³⁾, ikke gælder for sådanne personer, hvis de har bopæl i Det Forenede Kongerige eller Irland, er det nødvendigt at præcisere situationen vedrørende visumpligt for nogle af de flygtninge og statsløse personer, som har bopæl i Det Forenede Kongerige eller i Irland. Denne forordning bør lade det være op til medlemsstaterne selv at træffe beslutning om visumfritagelse for denne kategori af personer i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om sådanne nationale beslutninger.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.9.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 5.12.2013.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1932/2006 af 21. december 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (EUT L 405 af 30.12.2006, s. 23).

- (10) Forordning (EF) nr. 539/2001 bør ikke berøre anvendelsen af de internationale aftaler, der er indgået af Det Europæiske Fællesskab inden nævnte forordnings ikrafttræden, og som indebærer, at det er nødvendigt at fravige de fælles visumregler, samtidig med at der tages hensyn til Den Europæiske Unions Domstols retspraksis.
- (11) For at sikre en passende inddragelse af Europa-Parlamentet og Rådet i anden fase af anvendelsen af gensidighedsmekanismen og i betragtning af den særligt følsomme politiske karakter af suspensionen af visumfritagelsen for alle statsborgere fra et tredjeland, der er opført på listen i bilag II til forordning (EF) nr. 539/2011, og de horisontale virkninger for medlemsstaterne, de associerede Schengenlande og Unionen selv, navnlig for så vidt angår deres eksterne forbindelser og Schengenrådets generelle funktionsmåde, bør beføjelserne til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår visse elementer i gensidighedsmekanismen. At tillægge sådanne beføjelser til Kommissionen tager hensyn til behovet for en politisk drøftelse af Unionens visumpolitik i Schengenområdet. Det afspejler også behovet for at sikre passende gennemsigtighed og retssikkerhed i forbindelse med anvendelsen af gensidighedsmekanismen, når den finder anvendelse på alle statsborgere fra det pågældende tredjeland, navnlig ved hjælp af den tilsvarende midlertidige ændring af bilag II til forordning (EF) nr. 539/2001. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (12) For at sikre en effektiv anvendelse af suspensionsmekanismen og af visse bestemmelser vedrørende suspensionsmekanismen og navnlig for at åbne mulighed for, at der i passende omfang tages hensyn til alle relevante faktorer og mulige virkninger af anvendelsen af disse mekanismer bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til fastlæggelse af, hvilke kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, der skal være omfattet af en midlertidig suspension af visumfritagelsen inden for rammerne af gensidighedsmekanismen og af den tilsvarende varighed af denne suspension samt beføjelser til at gennemføre suspensionsmekanismen. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾. Undersøgelingsproceduren bør anvendes i forbindelse med vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter.
- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne,
- (14) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽²⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁽³⁾.
- (15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁽⁴⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF⁽⁵⁾.
- (16) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF⁽⁸⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁴⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁽⁸⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EUT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (17) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF⁽¹⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (18) Forordning (EF) nr. 539/2001 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 539/2001 ændres således:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) stk. 4 affattes således:

"4. Hvis et tredjeland, der er opført på listen i bilag II, anvender visumpligt over for mindst én medlemsstats statsborgere, finder følgende bestemmelser anvendelse:

- a) Senest 30 dage efter, at det pågældende tredjeland har indført visumpligt, eller i de tilfælde, hvor en visumpligt, der fandtes den 9. januar 2014 opretholdes, senest 30 dage efter denne dato, giver den berørte medlemsstat Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen skriftlig meddelelse herom.

Denne meddelelse:

- i) skal angive datoen for gennemførelsen af visumpligten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet
- ii) skal omfatte en detaljeret beskrivelse af de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, og alle relevante oplysninger

Oplysninger om denne meddelelse offentliggøres straks af Kommissionen i *Den Europæiske Unions Tidende*, med oplysninger om datoen for gennemførelsen af visumpligten, og hvilke typer rejsedokumenter og visa der er omfattet.

Hvis tredjelandet beslutter at ophæve visumpligten inden udløbet af den i første afsnit i dette litra nævnte frist, gives meddelelsen ikke, eller den trækkes tilbage, og oplysningerne offentliggøres ikke.

- b) Kommissionen tager umiddelbart efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og i samråd med den berørte medlemsstat kontakt til det pågældende tredjeland myndigheder, navnlig på det politiske, økonomiske og handelsmæssige område, med henblik på at genindføre eller indføre visumfri rejse og oplyser straks Europa-Parlamentet og Rådet om disse kontakter.

- c) Hvis tredjelandet ikke senest 90 dage efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumpligten på trods af alle de kontakter, der er taget i overensstemmelse med litra b), kan den berørte medlemsstat anmode Kommissionen om at suspendere visumfritagelsen for visse kategorier af det pågældende tredjeland statsborgere. Hvis en medlemsstat fremsætter en sådan anmodning, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet herom.

- d) Når Kommissionen overvejer de videre skridt i overensstemmelse med litra e), f) eller h), tager den højde for resultaterne af den berørte medlemsstats foranstaltninger med henblik på at sikre visumfri rejse mellem medlemsstaten og det pågældende tredjeland, de i litra b) omhandlede kontakter og konsekvenserne af suspensionen af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland.

- e) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumpligten, skal Kommissionen senest seks måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, og derefter mindst hver sjette måned inden for en samlet periode, der ikke må overskride den dato, hvor den delegerede retsakt, der er omhandlet i litra f), træder i kraft, eller der gøres indsigelse mod den:

- i) efter anmodning fra den berørte medlemsstat eller på dens eget initiativ, vedtage en gennemførelsesretsakt, der midlertidigt suspenderer visumfritagelsen for visse kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland i en periode på op til seks måneder. Denne gennemførelsesretsakt fastsætter en dato inden for 90 dage efter ikrafttrædelsen, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater. Ved vedtagelse af efterfølgende gennemførelsesretsakter kan Kommissionen forlænge denne suspension med yderligere perioder på op til seks måneder, og den kan ændre de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilke visumfritagelsen er suspenderet.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2. Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal alle de kategorier af statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omhandlet

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

i gennemførelsesretsakten, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller

- ii) forelægge udvalget i artikel 4a, stk. 1, en rapport med en vurdering af situationen og begrundelserne for, hvorfor den besluttede ikke at suspendere visumfritagelsen, og underrette Europa-Parlamentet og Rådet herom.

Kommissionen tager hensyn til alle relevante faktorer, såsom de i litra d) nævnte, i denne rapport. Europa-Parlamentet og Rådet kan have en politisk drøftelse på grundlag af disse rapporter.

- f) Hvis det pågældende tredjeland ikke senest 24 måneder efter datoen for offentliggørelsen, jf. litra a), tredje afsnit, har ophævet visumpligten, vedtager Kommissionen en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 4b, der i en periode på 12 måneder midlertidigt suspenderer anvendelsen af bilag II på statsborgere fra det pågældende tredjeland. Den delegerede retsakt skal fastsætte en dato inden for 90 dage efter dens ikrafttræden, hvor suspensionen af anvendelsen af bilag II skal træde i kraft, under hensyntagen til de tilgængelige ressourcer på medlemsstaternes konsulater, og ændre bilag II i overensstemmelse hermed. Denne ændring skal foretages ved, at der ved siden af navnet på det pågældende tredjeland indsættes en fodnote, der angiver, at visumfritagelsen er suspenderet for det pågældende tredjeland, og fastsætter varigheden af denne suspension.

Fra den dato, hvor suspensionen af anvendelsen af bilag II for statsborgere fra det pågældende tredjeland træder i kraft, eller hvor der er gjort indsigelse mod den delegerede retsakt i henhold til artikel 4b, stk. 5, udløber eventuelle gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til litra e) for så vidt angår dette tredjeland.

Såfremt Kommissionen forelægger et lovgivningsforslag som omhandlet i litra h), forlænges suspensionsperioden i første afsnit i nærværende litra med seks måneder. Den i nævnte afsnit omhandlede fodnote ændres i overensstemmelse hermed.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal de statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omfattet af den delegerede retsakt, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

- g) Eventuelle efterfølgende meddelelser fra en anden medlemsstat i medfør af litra a) vedrørende samme tredjeland i løbet af anvendelsesperioden for foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f), for så vidt angår det pågældende tredjeland,

sammenlægges med de igangværende procedurer, uden at fristerne eller perioderne i nævnte litraer forlænges.

- h) Hvis det pågældende tredjeland ikke har ophævet visumpligten senest seks måneder efter datoen for den i litra f) omhandlede delegerede retsacts ikrafttræden, kan Kommissionen forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til tredjelandet fra bilag II til bilag I.

- i) Procedurene i litra e), f) og h) berører ikke Kommissionens ret til på ethvert tidspunkt at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.

- j) Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumpligten, giver den berørte medlemsstat omgående Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen meddelelse herom. Kommissionen offentliggør straks meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Eventuelle gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til litra e) eller f), vedrørende det pågældende tredjeland udløber syv dage efter offentliggørelsen som omhandlet i første afsnit i nærværende litra. Hvis det pågældende tredjeland har indført visumpligt over for to eller flere medlemsstaters statsborgere, udløber gennemførelsesretsakterne eller de delegerede retsakter vedrørende dette tredjeland syv dage efter offentliggørelsen af meddelelsen vedrørende den sidst berørte medlemsstat, hvis statsborgere var pålagt visumpligt af det pågældende tredjeland. Den i litra f), første afsnit, nævnte fodnote slettes ved udløbet af den pågældende delegerede retsakt. Kommissionen offentliggør straks oplysningerne om dette udløb i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Såfremt det pågældende tredjeland ophæver visumpligten, uden at den pågældende medlemsstat meddeler dette i overensstemmelse med første afsnit i nærværende litra, sørger Kommissionen på eget initiativ for straks at foretage den offentliggørelse, der er omhandlet i nævnte afsnit, og andet afsnit i nærværende litra finder anvendelse."

- b) stk. 5 udgår.

- 2) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 1a

1. Uanset artikel 1, stk. 2, suspenderes visumfritagelsen for statsborgere i et tredjeland opført på listen i bilag II midlertidigt i nødsituationer, som en sidste udvej, i overensstemmelse med denne artikel.

2. En medlemsstat kan give Kommissionen meddelelse, hvis den i en periode på seks måneder sammenlignet med samme periode i det forudgående år eller med de seks måneder, der gik forud for gennemførelsen af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er opført på listen i bilag II, står over for et eller flere af følgende forhold, som fører til en nødsituation, som den er ude af stand til selv at afbøde, nemlig en væsentlig og pludselig stigning i antallet af:

- a) statsborgere fra det pågældende tredjeland, som opholder sig på medlemsstatens område uden ret hertil
- b) asylansøgninger fra statsborgere fra det pågældende tredjeland, for hvilket anerkendelsesprocenten er lav, når en sådan stigning forårsager særligt pres på medlemsstatens asylsystem
- c) afviste begæringer fra medlemsstaten til det pågældende tredjeland om tilbagetagelse af tredjelandets egne statsborgere.

Sammenligningen med den periode på seks måneder, der gik forud for gennemførelsen af visumfritagelsen som nævnt i første afsnit, finder kun anvendelse i en periode på syv år fra datoen for gennemførelsen af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland.

Den i første afsnit nævnte meddelelse skal angive de årsager, der ligger til grund for den, og omfatte relevante data og statistikker samt en detaljeret redegørelse for de foreløbige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat har truffet med henblik på at rette op på situationen. Kommissionen underretter straks Europa-Parlamentet og Rådet om en sådan meddelelse.

3. Kommissionen undersøger eventuelle meddelelser i henhold til stk. 2, idet den tager hensyn til:

- a) om nogle af de situationer, som er beskrevet i stk. 2, foreligger
- b) antallet af medlemsstater, der berøres af de situationer, som er beskrevet i stk. 2
- c) den generelle indvirkning af de i stk. 2 omhandlede stigninger på migrationsituationen i Unionen, således som den fremgår af data fra medlemsstaterne
- d) de rapporter, som Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, Det Europæiske Asylstøttekontor

eller Den Europæiske Politienhed (Europol) udarbejder, hvis omstændighederne i det specifikke tilfælde, der er givet meddelelse om, kræver det

- e) det generelle spørgsmål om offentlig orden og den indre sikkerhed i samråd med den berørte medlemsstat.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om resultaterne af dens undersøgelse.

4. Såfremt Kommissionen, på grundlag af den i stk. 3 nævnte undersøgelse og under hensyntagen til konsekvenserne af en suspension af visumfritagelsen for Unionens og dens medlemsstaters eksterne forbindelser med det pågældende tredjeland og i tæt samarbejde med tredjelandet om at finde alternative langsigtede løsninger, beslutter, at der er behov for tiltag, vedtager den inden for tre måneder efter at have modtaget den i stk. 2 omhandlede meddelelse en gennemførelsesretsakt om midlertidig suspension af visumfritagelsen for statsborgere fra det pågældende tredjeland for en periode på seks måneder. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2. I gennemførelsesretsakten fastsættes den dato, hvor suspensionen af visumfritagelsen skal træde i kraft.

Med forbehold af anvendelsen af artikel 4 skal de statsborgere fra det pågældende tredjeland, der er omfattet af gennemførelsesretsakten, i de perioder, hvor denne suspension finder anvendelse, være i besiddelse af et visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser.

5. Inden udgangen af gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til stk. 4 forelægger Kommissionen i samarbejde med den berørte medlemsstat en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten ledsages eventuelt af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning med henblik på at overføre henvisningen til det pågældende tredjeland fra bilag II til bilag I.

6. Hvis Kommissionen har forelagt et lovgivningsmæssigt forslag i henhold til stk. 5, kan den forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtaget i henhold til stk. 4 for en periode på højst 12 måneder. Beslutningen om at forlænge gyldighedsperioden for gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 4a, stk. 2.

Artikel 1b

Senest den 10. januar 2018 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af effektiviteten af gensidighedsmekanismen i artikel 1, stk. 4, og suspensionsmekanismen i artikel 1a og forelægger om nødvendigt et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning. Europa-Parlamentet og Rådet behandler et sådant forslag efter den almindelige lovgivningsprocedure."

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 affattes således:

"1. En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra visumpligten i artikel 1, stk. 1, eller fra visumfritagelsen i artikel 1, stk. 2, for:

- a) indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officialle pas eller særlige pas
- b) medlemmer af besætningen inden for civil luftfart og skibsfart i forbindelse med udførelsen af deres opgaver
- c) medlemmer af besætningen inden for civil skibsfart, når de har landlov og er i besiddelse af identitetspapirer for søfarende udstedt i henhold til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention nr. 108 af 13. maj 1958 eller nr. 185 af 16. juni 2003 eller Den Internationale Søfartsorganisations konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen af 9. april 1965
- d) besætning og deltagere i nødhjælps- eller redningsaktioner i katastrofe- og ulykkestilfælde
- e) civil besætning på skibe på internationale indre vandveje
- f) indehavere af rejsedokumenter, der udstedes af mellemstatslige internationale organisationer, som mindst én medlemsstat er medlem af, eller af andre enheder, som den berørte medlemsstat har anerkendt som værende underlagt international ret, til ansatte i disse organisationer eller enheder."

b) i stk. 2 tilføjes følgende litra:

"d) konventionsflygtninge og statsløse og andre personer uden noget statsborgerskab, som har ophold i Det Forenede Kongerige eller Irland, og som er indehavere af et af Det Forenede Kongerige eller Irland udstedt rejsedokument, der anerkendes af den berørte medlemsstat, med forbehold af kravene i den europæiske overenskomst om ophævelse af visumtvang for flygtninge undertegnet den 20. april 1959 i Strasbourg."

4) Følgende artikler indsættes:

"Artikel 4a

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 4b

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 4, litra f), tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 9. januar 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 1, stk. 4, litra f), omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 4, litra f), træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13)."

Artikel 2

Artikel 1a i forordning (EF) nr. 539/2001 som ændret ved nærværende forordning, og navnlig bestemmelserne i dennes stk. 2, andet afsnit, finder også anvendelse på tredjelands, for hvis statsborgere visumfritagelse blev indført inden den 9. januar 2014.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. december 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

V. LEŠKEVIČIUS

Formand
